

підвищенням рівня освіти та забезпечення якісної підготовки фахівців відповідно до Болонської системи. Вища школа України дедалі стає більше схильється у бік генерації нових знань, застосування нових технологій і підготовки фахівців нової формації.

Важливим фактором процесу інноваційної перебудови освіти є формування конкурентних умов у процесі навчання. Участь студентів у конкурсах, олімпіадах, академічних обмінах, безумовно, є не тільки свідченням інноваційності освіти, але й додатковою можливістю формування конкурентних переваг серед випускників вищих навчальних закладів на ринку праці. Необхідними атрибутами повинні стати практичні навички і вміння працювати у складі команди з фахівцями різних галузей знань, і здатність до системного мислення, аналізу складних проблем, стратегічного бачення наслідків проблемних ситуацій, вміння користуватися інформаційними комп'ютерними технологіями і моделями, оволодіння новими методами.

Врахування міжнародних освітніх стандартів, розширення співробітництва вищих навчальних закладів на дво- і багатосторонній основі з міжнародними організаціями та установами, зарубіжними освітянськими фондами, міжнародними фінансовими організаціями, що фінансують освітні програми, участь у міжнародних комунікативних заходах, запозичення передового зарубіжного досвіду та його адаптація до потреб вітчизняної освіти – усе це разом сприяє підвищенню якості та іміджу навчання в українських вишах.

Д. О. Потапов, В. Г. Вітольберг

ПРОБЛЕМИ ЗМІСТУ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ, ЯК СУЧАСНА ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА

Сучасні трансформаційні процеси, що відбуваються в усіх сферах суспільного життя, зумовлюють постійне зростання вимог до забезпечення якості професійної підготовки майбутніх фахівців. На сьогодні пріоритетним завданням вищої освіти є формування нової генерації фахівців, здатних на основі інтеграції загальнолюдських і професійних цінностей реалізовувати в професії індивідуальний спосіб життєдіяльності, орієнтуватися на сучасні технології, напрацьовувати власну стратегію професійної діяльності, реально оцінювати свої можливості та нести відповідальність за результати своєї праці. Відповідно актуальною проблемою для педагогічної теорії та практики є формування професійно значущих якостей особистості майбутнього фахівця, спрямоване насамперед на створення передумов для виходу студента на оптимальну траєкторію власного професійного розвитку. Викладене повною мірою стосується й проблеми підготовки фахівців залізничного транспорту, здатних до виконання професійної діяльності у сучасних умовах зростання

технічної оснащеності та інформаційної насиченості праці, збільшення швидкості обробки інформації, необхідності прийняття рішень і виконання дій у нестандартних ситуаціях, вміння ставити і вирішувати неординарні практичні завдання.

Одна з проблем, яка на сьогодні визнана вітчизняними та зарубіжними освітянами, — це необхідність подолання існуючої прірви між метою та завданнями професійної підготовки фахівців у вищих навчальних закладах, змістом навчальних програм та методикою їх викладання, з одного боку, і запитами сучасного ринку праці, з іншого. Формування інформаційно-технологічного суспільства, докорінні зміни в соціально-економічному, духовному розвитку держави потребують підготовки фахівця нової генерації. Реалізація цього стратегічного завдання зумовлена також глибинними змінами в системі й структурі професійної освіти та необхідністю інтеграції національної освіти в європейський освітній простір. Це вимагає визначення концептуальних довгострокових стратегій щодо її подальшого реформування та модернізації.

Л. В. Трикоз

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У ВИЩИХ ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ

У сучасних умовах ринкових відносин пріоритетним завданням вищої освіти є формування нової генерації фахівців, які є затребуваними на ринку праці. Це означає володіння ними не тільки професійними компетенціями, але й можливість реалізовувати себе в професії, вибудовувати траєкторію власного професійного розвитку, реально оцінювати свої можливості та нести відповідальність за результати своєї праці. Тому на перший план виходить, поряд із формуванням професійно значущих якостей особистості, розвиток творчої особистості, спроможної повноцінно реалізуватись в житті, здатної до саморозвитку і самореалізації. Роботодавці очікують від випускників не тільки певного обсягу знань, але й відповідальності, критичного мислення, прагнення до постійного навчання, удосконалення.

У зв'язку з цим, сьогодні потрібно змінювати характер і функції процесу навчання бакалаврів та магістрів у вищих навчальних закладах. Освіта повинна не тільки передавати знання, формувати уміння, але й розвинути здатність до самонавчання, підготувати майбутніх фахівців до самостійних дій. На цьому шляху підготовки фахівців нової генерації можна виділити кілька проблем. По-перше, викладач перестає бути носієм знань у наш час розвитку інформаційних технологій та вільного доступу до будь-якої інформації. Викладач стає своєрідним провідником і вчить знаходити необхідну інформацію та, головне, критично її